

[H. C. Toft.]

noget, vi i den seneste tid på mangfoldige områder har bemærket, at der ikke er nogen stor forskel mellem de synspunkter, som regeringen tegner sig for, og de synspunkter, som socialistisk folkeparti giver udtryk for. Der er ikke så stor afstand, som regeringspartierne og i særdeleshed socialdemokratiet ofte ønsker at give udtryk for.

En lovgivning af den art, vi her skal gennemføre, må have en begrundelse, og den begrundelse, regeringen fremkom med ved fremsættelsen af lovforslagene, var, at vi skulle bevare dansk jord på danske hænder, idet vi da stod over for at skulle indtræde i det europæiske fællesmarked. Da vi havde første behandling af disse lovforslag, var sammenbruddet i forhandlingerne om dette store europæiske fællesmarked sket, og alene dette, at der nu måtte forventes at ville gå en rum tid, inden man kunne vente realiteter af eventuelle forhandlinger om optagelse i fællesmarkedet, gav folketinget god tid til at overveje problemerne og til at finde frem til en lovgivning, der i givet fald, i det omfang det var muligt, opfyldte det ønske, vi alle nærer, nemlig at sikre jorden mod fremmede statsborgeres køb, uden at denne lovgivning i stor udstrækning — det var vort ønske — forårsagede indgreb i og indsnævring af danske statsborgeres udøvelse af en for samfundet gavnlig udfoldelse.

Regeringspartierne har under udvalgsbehandlingen af de mange lovforslag fastholdt, at det var den af regeringen udstukne linje, altså den måde, regeringen ville løse spørgsmålet på, der skulle fastholdes. Nu ønsker man lovforslagene fremmet, så de kan vedtages endeligt i denne måned. Jeg spørger da: hvorfor har det sådan hast? Er der en mulighed for, at vi kan blive medlem af fællesmarkedet i løbet af de kommende måneder, en mulighed som regeringen er bekendt med, men som vi andre ingen anelse har om? Hvad er ellers begrundelsen for, at det er nødvendigt at gennemføre lovforslagene på nuværende tidspunkt, at den endelige vedtagelse skal ske nu i denne måned?

Efter gennemgangen af lovforslagene i de respektive udvalg har vi stillet mange spørgsmål, der også har tilskyndet regeringen og dens partier til at foreslå ikke ubety-

delige ændringer i de fremsatte lovforslag. Først efter besvarelsen af de spørgsmål, der var stillet i udvalget, er lovforslagenes virkninger på nogle områder blevet belyst for os og nogen uklarhed fjernet. I øvrigt er der nogle af spørgsmålene, i alt fald nogle enkelte af dem, der ikke er besvaret endnu. Først da regeringen havde besvaret spørgsmålene og stillet ændringsforslag, kunne vi tage endelig stilling til, om vi mente, der var mulighed for gennem ændringsforslag at opnå enighed med regeringen, således at vi sammen kunne løse nogle af problemerne. Da det fremgik af de ændringsforslag, der fremkom, og af hele udvalgsarbejdets gang, at der ingen mulighed var for, at man ville imødekomme os i en sådan grad, at vi i enighed kunne løse problemerne, fordi regeringen jo fastholdt de lovforslag, den havde fremsat, ja, da fandt vi det ikke muligt at finde frem til ændringsforslag på en sådan måde, at vi kunne nærme os hinanden.

Vi valgte derfor, da vi havde fået spørgsmålene belyst gennem spørgsmål i udvalget, og da vi havde fået regeringens stilling klarlagt gennem de ændringsforslag, der var stillet, at fremlægge en principskitse, et forhandlingsgrundlag, et forhandlingsoplæg, der gav udtryk for, efter hvilke retningslinjer vi mente man skulle udarbejde lovgivningen. Vi har, efter at spørgsmålene var besvaret og efter at ændringsforslagene var stillet, afleveret vore synspunkter til regeringen, men regeringen har ikke fundet det rigtigt at følge de principper, vi havde givet udtryk for. Syv dage efter, at ændringsforslagene var modtaget, og to dage efter, at den højtærede justitsminister havde svaret på nogle spørgsmål, som vi tillagde stor betydning, tog vi endelig stilling og fremlagde vort forhandlingsgrundlag. Vi har handlet så hurtigt, som det overhovedet har været muligt for os.

Det konservative folkeparti har et selvfølgelig ønske om at bevare dansk jord for danske; ja, vi betragter det som en væsentlig opgave for os at sikre dette. Men det konservative folkeparti finder tillige, at det må ske, uden at man derigennem generer og hæmmer danske statsborgeres dispositions- og udfoldelsesmuligheder. Hvis man gennemfører regeringsforslagene — også med de ændringer, der nu er foreslået — sker dette ikke. Derfor har vi fremlagt vore